

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

15.12.2009

B7-0276/2009

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av fråga för muntligt besvarande B7-0238/2009

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

om mänskliga rättigheter, religiösa symboler och subsidiaritet

Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert
för ALDE-gruppen

Europaparlamentets resolution om mänskliga rättigheter, religiösa symboler och subsidiaritet

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, rätten till utbildning och förbud mot diskriminering, som är skyddade enligt artiklarna 9 och 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (ECHR), artikel 2 i protokoll nr 1 till denna konvention samt artiklarna 10, 14 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av domslutet i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i målet Lautsi mot Italien,
- med beaktande av Lissabonfördraget och EU:s framtida anslutning till Europakonventionen,
- med beaktande av frågan av den 4 december 2009 till kommissionen om försvar av subsidiaritetsprincipen (O-0152/2009 – B7/0238),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. I artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen anges att ”de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ska ingå i unionsrätten som allmänna principer”.
  - B. Mot bakgrund av artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen erkänner EU vikten av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och Europadomstolens rättspraxis.
  - C. Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har utarbetats efter förebild av texten och bestämmelserna i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna; den är bindande för medlemsstaterna enligt artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen där det sägs att ”unionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen”.
  - D. I Lissabonfördraget stadgas att ”unionen ska ansluta sig till europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna”, varigenom det garanteras att EU inom sina behörighetsområden inte bryter mot Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
  - E. Enligt Köpenhamnskriterierna är anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna ett villkor för medlemskap i Europeiska unionen. EU baserar sin

internationella dialog om mänskliga rättigheter på Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och stadgan om de grundläggande rättigheterna.

- F. Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna ligger helt i linje med subsidiaritetsprincipen, eftersom Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna ingriper endast efter det att ärendet har gått igenom samtliga tillämpliga nationella instanser, och endast om ett land som är anslutet till konventionen inte respekterar de mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som föreskrivs i den konvention som det har anslutit sig till. Dessutom innehåller Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna överklagandemekanismer.
1. Europaparlamentet står fast vid principen att staten och kyrkan ska vara skilda åt, tanke-, åsikts-, religions- och trosfriheten, rätten till utbildning och förbudet mot diskriminering som centrala värden i EU.
  2. Europaparlamentet framhåller att grundläggande rättigheter och friheter är varje EU-medborgares individuella och oförytterliga rättighet.
  3. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna har en aktiv skyldighet att garantera alla medborgare religionsfrihet och samvetsfrihet, och se till att statliga och andra offentliga institutioner på alla nivåer representerar alla medborgare oavsett övertygelse, religion eller filosofi, utan diskriminering. En gott skydd för rättigheter och friheter kommer att minska behovet av rättsliga ingripanden. Medlemsstaterna måste garantera och skydda minoriteters religionsfrihet och samvetsfrihet, oavsett om de är organiserade eller ej, också genom att uppmuntra medborgarna att finna samförståndslösningar i ömsesidig respekt inom sina befolkningsgrupper.
  4. Europaparlamentet anser att religionsfrihet bl.a. innebär rätt att använda, bära eller visa religiösa symboler, men att obligatorisk upphängning av religiösa symboler i byggnader som används av myndigheter, t.ex. offentliga skolor eller domstolar, favorisering av en viss religion eller livsåskådning framför andra eller bannlysning av symboler från religioner eller livsåskådningar, vilka de än må vara, på ett diskriminerande sätt, begränsar religionsfriheten och samvetsfriheten i onödan.
  5. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna, på grundval av subsidiaritetsprincipen, också på nationell nivå ska respektera och tillämpa de mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som slås fast i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna samt i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
  6. Europaparlamentet framhåller att EU:s medlemsstater enligt lag har en intern, internationell och europeisk skyldighet att tillämpa domsluten från Europadomstolen för mänskliga rättigheter, både utifrån vad man har åtagit sig genom att underteckna och ratificera Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och genom att vara medlem av Europeiska unionen, enligt vad som anges i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.
  7. Europaparlamentet anser att Europadomstolen för mänskliga rättigheter måste verka i fullständig oavhängighet och att dess domslut måste prövas i domstolarna och inte på den politiska arenan.

8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Europarådet.